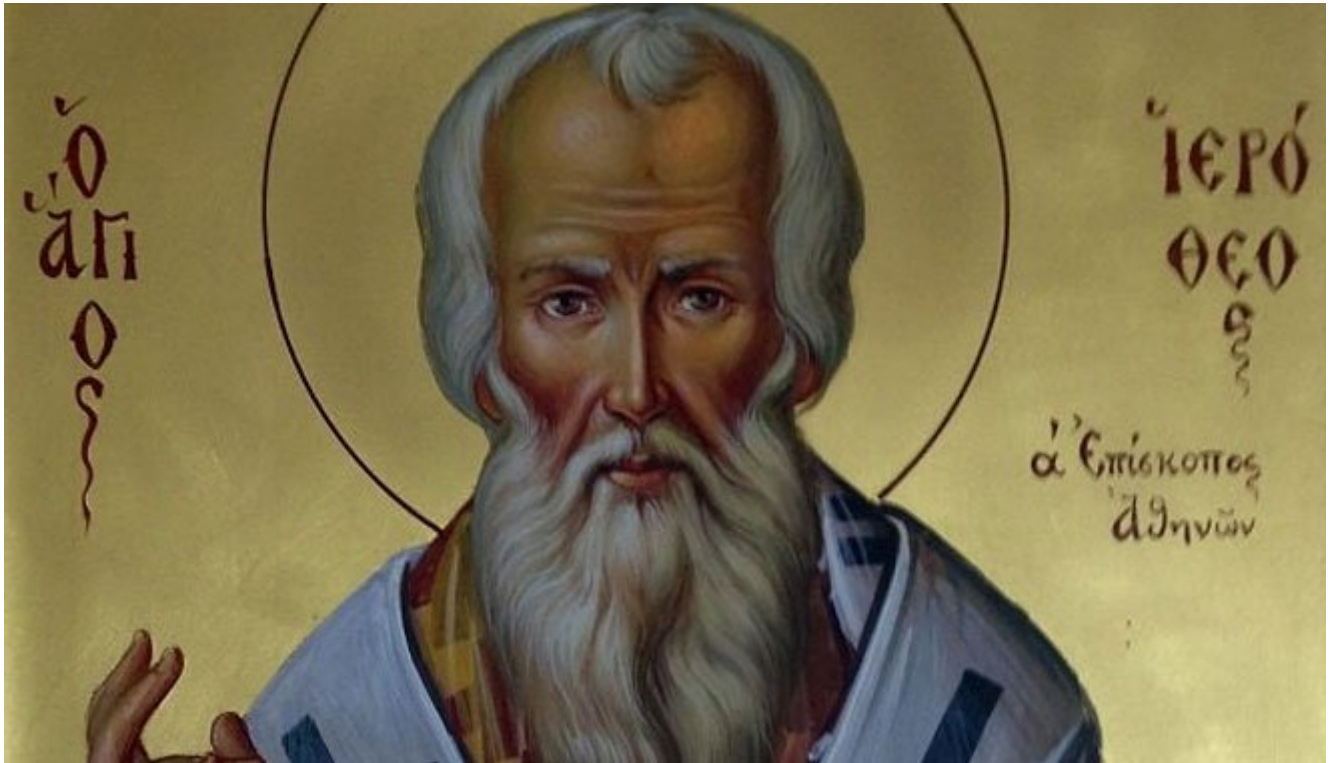

Άγιε Ιερόθεε, πρέσβευε υπέρ ημών!

[Βίντεο](#) / [Αγιολογία](#) / [Αγιότητα](#)

[Μιχάλης Μιχαλακόπουλος](#)

Μέσα στις ασφυχτικές συνθήκες, που ζούμε αυτό τον καιρό, λόγω της πανδημίας, θα «γιορτάσουμε» και φέτος τη μνήμη του Αγίου μας Ιεροθέου. Ας προσπαθήσουμε όμως Αδελφοί, να βρούμε λίγο κουράγιο αυτές τις μέρες της μνήμης του Αγίου μας. Να καταλαγιάσουμε μέσα μας την ορμή των παθών, τα κύματα της οργής, τη θύελλα της αγανάκτησης. Να γαληνέψουμε τη ψυχή μας από την αβεβαιότητα, από το φόβο, από την ανασφάλεια. Ας ενισχύσουμε την πίστη μας και την ελπίδα μας...

Θα τα καταφέρουμε αδελφοί. Ο Άγιός μας θα μεσολαβήσει στον Κύριο και θα ξεπεράσουμε τα δύσκολα.

Μη ξεχνάμε αδελφοί πως ξεκίνησε η ιστορία αυτού του τόπου. Θα τη θυμίσουμε με συντομία για τους παλιότερους και για να την γνωρίσουν οι νεώτεροι.

Η Αθήνα, η Πόλη της Παλλάδας, μέσα στον εικοστό αιώνα, ιδιαίτερα μετά το 1950, γιγαντώθηκε τόσο που δεν περίμενε κανείς. Ο κόσμος τραβούσε κατά κύματα, για την Πρωτεύουσα. Ξερριζωνόταν από τις πατρογονικές εστίες της υπαίθρου χώρας και σκίνωνε σε όλα τα επίπεδα και τους απαλοκόρυφους λόφους της Αττικής. Γενικός ξεσηκωμός. Όλοι οι δρόμοι οδηγούσαν στον ευλογημένο τόπο!

Εδώ κατά τα δυτικά της πόλης, δεν ξέρω το πώς και το γιατί, συνάχτηκαν οι πιο φτωχοί. Άνθρωποι του μόχθου. Του ιδρώτα. Με πολλά παιδιά και λίγα υπάρχοντα. Με ροζιασμένα χέρια και καταρρυτιδωμένα πρόσωπα. Μόνοι στην αρχή. Με παιδιά, γυναίκες και παππούδες πιο ύστερα. Στοιβάχτηκαν σε ένα δωμάτιο σπίτι, όλοι

μαζί. Χτισμένο με «ξέλαση» συγχωριανών και φίλων. Το είπαν αυθαίρετο οι «νομοφύλακες». Στο αυθαίρετο αυτό στέγασαν τη ζωή τους και τα όνειρά τους. Πού θα εστέγαζαν όμως την πίστη τους; Και εκεί δεν άργησαν να βρουν λύση. Θέλεις οι συγκυρίες; Η μεσολάβηση του Αγίου; Η θεία Πρόνοια; Βρέθηκε ο τόπος. Βρέθηκε και ο τιμώμενος Άγιος. Ο πρώτος Επίσκοπος της Αθήνας. Ο Άγιος Ιερόθεος!.. Σαν να διάλεξε και ο ίδιος ο Άγιος τις φτωχογειτονιές μας για να χτιστεί ο Ναός του!..

Ο Ναός του Αγίου Ιεροθέου χτίστηκε με τις αιματηρές οικονομίες των φτωχών ενοριτών. Με εράνους, με ζητιανιά, με θυσίες. Με τη δυνατή φλόγα της πίστης τους και της καρδιάς τους. Μεγάλος ναός. Εντυπωσιακός. Ορατός από όλο σχεδόν το άστυ. Καμάρι και στολίδι της περιοχής.

Η ζωή κύλησε μέσα στον αέναο χρόνο. Με δυστυχία και ευτυχία, με πόνους και χαρές, με πίκρες και με όνειρα.

Η περιοχή του Αγίου Ιεροθέου αναπτύχτηκε. Χτίστηκαν στη θέση του «αυθαίρετου» θαυμαστές οικοδομές. Τα αγαθά πλέονασαν. Οι άνθρωποι πρόκοψαν. Η πίστη κρατήθηκε ζωντανή. Η φλόγα σιγοκαίει ακόμα. Δεν θα την αφήσουν οι Περιστεριώτες να σβήσει. Θα την κρατήσουν μέσα στην άγρια θύελλα των καιρών μας αναμμένη. Σε πείσμα αυτών που θέλουν να τη σβήσουν. Αγρυπνεί ο άξιος Ποιμενάρχης τους. Φυλάνε Θερμοπύλες οι Άρχοντές τους. Ο πιστός Λαός ευρίσκεται σε εγρήγορση.

Ο Άγιος είναι ο δυνατός συμπαραστάτης. Από τους θόλους του μεγαλοπρεπούς Ναού του παρακολουθεί τα τεκταινόμενα. Ακατάπαυστα πρεσβεύει στον Κύριο υπέρ ημών των αμαρτωλών.

Εμείς οι Χριστιανοί υπομένουμε και ελπίζουμε. Σήμερα είναι η «Σταύρωση». Θα περάσει. Σε λίγο έρχεται η «Ανάσταση».... Θα έρθει!

<https://bit.ly/30tRtvs>